

Pa tudi mi bi naše fante tja dol na ogleda poslali, če bi le vedeli, da so Cvetkovske jako pe-tične.

Studenice pri Poljčanah. Umri je dne 10. t. m. Franc Rutnik, prevzičkar v Brezju, v starosti 74 let. Ker je bil rajni Franc okoli 40 let za t. naročnik »Slovenskega gospodarja« mu poklonimo nekaj vrst v spomin. Rajni je bil v mladosti uslužben pri veletrgovcu g. Stigerju v Slov. Bistrici 12 let, kjer si je toliko prihranil, da je s pomočjo svoje še sedaj živeče žene, s katero se je poročil leta 1898, kupil malo posestvo z gostilno v Globokem v naši župniji. Bil je vesten gostilničar, ki ni trpel v svoji gostilni nobenih nerednosti. Vsestransko izobražen, preprost v svojem življenju, z vsakim vljuden, globoko veren, mož molitve, se ni uklonil v hudih političnih bojih v predvojnih časih, ko se je razlivala povodenj štajercijanstva iz Ptujja po naši tepi Dravinjski dolini. Bil je kremenitega značaja ter stal neomajno kot skala. Tik pred vojno je posestvo z gostilno prodal ter kupil večje posestvo v Brezju, kjer ga je spremljal očitno božji blagoslov. Ker vsled bolezni, odnosno slabosti nista več mogla obdelovati svojega posestva, sta na željo hčerke Kristine in njenega moža lani v jeseni prodala posestvo ter se preselila na njuni kmečki dom v Krišečo vas. Stara bolezen ga je že v božiču vrgla na bolniško posteljo, iz katere ni več vstal. Previden z zakramenti za umirajoče je popolno vdan v voljo božjo dne 10. januarja mirno v Gospodu zaspal. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Slivnica pri Celju. V Slivnici je na Kraljevo ob treh zjutraj umrl, previden s sv. zakramenti za umirajoče, gospod Joško Krajnc, trgovec, posestnik in predsednik gasilske čete v Slivnici. S pokojnikom je legel v grob mož poln visokega stremljenja. Kot trgovec vesten in pošten, izboren kmetovalec, ki je imel posebno veselje z izboljšanjem travnikov. Kljub veliki zaposlenosti je veliko delal pri in po ustanovitvi gasilskega društva. Prva skrb mu je bila, da si društvo nabavi brizgalno in gledališki oder, kar se je doseglo v teku dveh let. Ni miroval, dokler ni bil izvršen njegov nadaljnji načrt: nabavitev gasilskega voza; ob proslavi petletnega obstoja čete je bil blagoslovljen gasilski voz dne 2. septembra 1934.

Njegov končni načrt je bil gasilski dom, a v sredi nade ga je zadela smrtina kosa, ki ne pozna razlike. Kako zelo priljubljen je bil umrl Joško Krajnc, se je najbolje videlo ob njegovi smrti. Pogreb se je vršil v torek dne 8. t. m. na farno pokopališče na Teharje, kjer je bil pokojni rojen. Pred hišo žalosti sta opravila molitve za rajne g. župnik Jakob Rabuza in g. profesor Anton Polutnik. Krsto so prenesli na gasilski voz, pred katerim se je v imenu čete poslovil tovariš poveljnik Franc Lesjak. Pokojnikove zasluge za gasilstvo je orisal tovariš Drobne, poveljnik šmarske gasilske župe. Gasilski pevski zbor je zapel žalostinko »Spomladi vse se veseli«. Nato je krenil sprevod na zadnjo pot iz Slivnice preko št. Jurija na Teharje, kjer je daroval v župni cerkvi sveto mašo za pokojnika g. Vesenjaka, župnik teharski. Ob grobu se je izvršil običajni poslednji pozdrav; ob turobnem glasu trombe se je zasolilo marsikatero oko. Slavni teharski pevci so zapeli v cerkvi »Vigred se povrne«, na grobu pa »Blagor mu«. Ti, dragi tovariš Joško, spavaš v svoji rodni zemlji, Tvoje započeto delo pa ne bo zaspalo! To Ti obljubljamo Tvoji z. st. tovariši slivniški gasilci.

Tinska gora pri Zibiki. Številni božjepotniki, sejmarji in izletniki, prijatelji sloveče Matere božje na Tinski gori, sprejmite žalostno vest o smrti splošno znanega gostilničarja Štrenkelj Štefana, ki je dne 16. t. m. v 79. letu svojega življenja umrl na pljučnici. Po kratki bolezni je mirno zaspal v Gospodu. Žalujeto vdovo in hčerko edinko naj tolaži predobro soseda Marija Tinska!

Sv. Ema. Nedejja sv. Treh kraljev nam je nepričakovano pripeljala zimo. Mesec januar je pač najpripravnejši čas za zimo, da si zemlja odpočije, da bo rodovitnejša za naprej. Mislili so nekateri, da ne bo nič zime ter se bo takoj spomlad začela, ker je že ponekod začelo poganjati popje; dren je že cvetel, leskovina je že imela povsod puranove nosove, mačkovina je imela že mačice vse zunaj iz popkov. Čudna prikazen v decembru in v januarju. Podeli nam ljubi Bog v letu 1935 svoj blagoslov za srečno dobro letino. — Na praznik sv. Treh kraljev, popoldne po večernicah, je naša Marijina družba vprizorila šaljivo igro služkinj, katera je vrlo dobro izpadla. Na-

Samo še nekaj dni!

Samo še nekaj dni, to je do 31. januarja 1935, imate čas, da se vas vpiše v seznam zavarovancev »Slovenskega gospodarja« za leto 1935, zato plačajte celoletno naročnino, kateri tega še niste storili, vsaj na zadnji dan 31. januarja 1935. Lansko leto jih je precejšnje število zamudilo, niso bili zavarovani in ker se je treba strogo pravilnika držati, niso prejeli zavarovalnine.

V slučaju, da nimate položnice, jo dobite na vsaki pošti. Po položnice pisati ne bo več časa. Ako na kakí pošti nimajo splošnih položnic, nar. to javite, ker jih morajo po predpisih imeti. Nakažete pa lahko tudi le nakaznici. Na vsak način pa vsaj do 31. januarja 1935. Kdor bo dal na pošto dne 1. februarja 1935, ne bo več upoštevan pri zavarovanju.

Naroča pa se »Slovenski gospodar« lahko vse leto in vsak dan. To povemo posebno onim, ki trenutno sedaj nimajo sredstev, pa bodo iste dobili tekom meseca ali dva.

Naročnina »Slovenskega gospodarja« znaša: letno 32 Din, polletno 13 Din, četrletno 9 Din, naroča se na naslov:

**Uprava »Slovenskega gospodarja«
Maribor, Korška cesta 5.**

Ša dekleta nočejo nazadovati za drugimi župnijami. Šentemska dekleta, naprej po začrtani poti!

Svetine nad Celjem. Na Novega leta dan je tul; zatisnil svoje trudne oči k večnemu po-

Velikomestni časopis, ki izhaja v 250 tisoč izvodih, rabi 1,170.000 metrov papirja.

Bogastvo angleških kraljev.

Angleški kralj Karol I. je posedal stremena na sedlu, ki sta bila posuta z 421 dijamanti. — Rokavični gumbi Henrika II. so bili okrašeni z 12 rubini in 52 velikimi biseri.

Stebričarja.

Sirec (v Palestini) Simeon je postal znamenit, ker je prebil 36 let svojega življenja na stebri, ki je bil prvotno visok 4 m, pozneje so ga dvignili na 24 m. Simeon je dobil mnogo posnemovalcev v sveti deželi, katere so ime-

Johan je imel budne oči, odprta ušesa, je videl ter čul, česar drugi niso in je znal ustvarjati sodbe ter svarila, ki so dobrim znancem le koristila in nikoli škodovala!

Majdak je bil v istini mehkega in obenem zamerljivega srca. Ni znal odpustiti, če se mu je kedo zameril, četudi ni znal kedaj ter s čim. Imel je nekak prirojen čut za hudobneže, katerih se je ogibal, ali tudi bičal njih notranjo zlobo javno drugim v poduk ter svarilo.

Rojen je bil v vasi Moravče pri Kraljevcu na Hrvaškem. Rajši se je potikal in zadrževal med Slovenci nego med zagorskimi rojaki. Na zunaj je bil majhne, koščene postave, kateri niso škodovala nobene vremenske neprilike, bolezni itd.

Dobričina Johan je poznal staro in mlado od Bizeljskega do Zagreba in to tako istinito, da se je vsakdo lahko zanesel na sodbo o tej ali oni osebi.

Ljudem, kakor je bil Majdak, so pravili »vojčas po spodnjih krajih: prihajači. Prišel je k hiši, kadar se mu je zdelo in jo je ravnatoko tudi zapustil. Je pač prihajal in odhajal po svoji dragi volji in radi tega je bil prihajač, zadovoljen za opravljeno delo s

prehrano in nočiščem kje na senu ali v listnjaku. Prihajači so bili dobrodošli in nikdo jim ni zapiral vrat pred nosom.

S par stavki le nanizano opisani prihajač je srečal Vinka in se je nalašč zaletel vanj, da ga je predramil iz ponosnega zvižganja in zadovolja radi komaj kupljene posesti.

Iz jajca zlezli posestnik se je hotel pošaliti z Johanom in mu zaupati novico o kupu Lipsinetovega doma. Majdak ga je pogledal tako srdito, da sta ga minila na mah dobra volja in baharija.

Prihajač je premeril mladca od pet do temena, mu zažugal s kazalcem in izrekel za Vinka zašetonetno svarilo: »Dečko, čuvaj se Pasariča in Stenjevca!«

Po teh besedah je dedec odtrzel naprej rez nadaljnega pojasnila, kakor bi mu bil sicer k srcu prirasli mladenič deveta briga.

Pred trenutno presrečnega Lapuha so povsem zmede Johanove besede. Minula ga je vsa radost v trdnem prepričanju, da je Majdak nekaj zvohal, česar se naj ogiblje in kar mu bo škodilo, če ne bo čuječe za strah prea bližajočo se ter zaenkrat nevarno nevarnostjo.